

זֶקֶן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֶלְעָלָה לְלִבְדֵּי הַקְּבֹוד שֶׁ

סְפִרְךָ רַבִּי מִתְּנִינִי בֶּן־שְׁמַעֲנִי

בְּרִית מָנָה

כִּי תֵצָא לְמַלְחָמָה" וכיו' (דברים כ"א). כתיב: "אַחֲרֹן וְקָדָם צְרָתָגִי"
(תהלים קל"ט) – זה בחריגת כסדר ושלא כסדר. 'קדם' הוא
בחינת כסדר, בחינת אלף בית כסדר, ואחר הוא בחינת תשרא"ק
שלא כסדר. וזה בחינת אדם וחיה, כסדר ושלא כסדר. הויה
במלוי אלף גימטריא מ"ה – אדם, וחיה הוא בחינת (פתח אליו).
מלכות פה ותורה שבعلפה קריין לה'. וחיה לשון דבר, כמו
שבתוב (תהלים י"ט): "זְלִילָה לְלִילָה יְחִיה דְעַתִּי", הינו מלכות פה. כי
המלכות נקרא דבר, על שם כי אין מלך בלי עם, ואין העם
יודעים רצונו אלא אם כן כשהמלך מגלת מה שברתו ורצונו לתוכ
דברו. נמצא שucker הינה מלכותו אינו אלא עליידי דבר, וזה
פרש: 'מלכות פה'.

רזה שאנו רואים, שלפעמים הולך להאדם שלא בסדר, כי שלמות של כל הדברים אינו אלא בשיהם מיחדים וקיימים בו יתרה, כי השלמות והמלוי היא החיות. כי איבר שסתלך ממנו היות, איזי נקרא חסרון. והיות היא המהין והישכל, כמו שבתוב (ק浩ת ז): "זה חכם תה" וכו', זה חכם הוא בחינת מה - פ"ח מ"ה, מה חיינו מה כחנו. ומה הוא אדם, כי לית אדם בלי אלף (הקדמת התיקוני זוהר), חיינו הויה במלוי אלףין. חיינו הקדוש ברוך הוא חיota של כל הדברים, כמו שבתוב (גחים ט): "זאת מה תהiat את כלם". נמצא זאת בהבחינה מלבות,

חוּהָ כְּשֶׁהִיא מִקְשָׁרָת לְאָדָם, לְבָחִינָת מֶה, הִנּוּ לְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הַזָּא, אָזִי יִשְׁלַמְוֹת. בַּי הַשְּׁבָל שְׁהַקְדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הַזָּא שֶׁם בְּהַגְּדָת מַלְכוֹתָו, בָּזָה הַזָּא מִתְחִיה אָוֹתָה, כְּמוֹ שְׁכָתּוֹב: "הַחֲכָמָה תִּחְיֶה". וְזֹהֵו (תְּהִלִּים כ"ד): "לְהָאָרֶץ וּמְלוֹאָה" – כְּשֶׁהָאָרֶץ, הִנּוּ בָחִינָת חֻהָ מַלְכוֹת מִקְשָׁרָת לְהָא, אָזִי הוּא בְּמַלְאוֹ וּבְשַׁלְמֹות.

וּמִי שִׁמְחָלָק בָּחִינָת חֻהָ, מַלְכוֹת לְעַצְמוֹ, שָׁאוֹמֵר: אָנָּא אָמַלְךָ – בָּזָה הַזָּא מַחְלָק וּמִפְרִיד אָוֹתָה מַהַקְדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הַזָּא, אָזִי אִינְהָ בְּשַׁלְמֹות. בַּי עַקְרָבָתָה – מֶה, הִנּוּ הַשְּׁבָל. וְזֹה (ירמיה י): "כִּי בְּבָל חֲכָמִי הָגּוּם וּבָבָל מַלְכוֹתָם מֵאַיִן בְּמֹזָה". פְּרוֹשָׁ: שְׁכָלִים אַיִן בְּלִיכָּד גָּדוֹל לְהַחֲיוֹת אֶת מַלְכוֹתָם, וּבְשֶׁהָוָא מַחְלָק אֶת מַלְכוֹת לְעַצְמוֹ, אָזִי הוֹלֵךְ לוֹ שְׁלָא בְּסֶדֶר, כִּי הוּא בְּתוֹךְ בָּחִינָת שְׁלָא בְּסֶדֶר, הִנּוּ מַלְכוֹת, חֻהָ, תִּשְׁרִ"ק. וּבְשַׂזָּאת הַבָּחִינָה חֻהָ הִיא מִקְשָׁרָת לְהָאָדָם, הִנּוּ לְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הַזָּא, אָזִי הוֹלֵךְ לוֹ בְּסֶדֶר, כִּי 'בְּאַתָּר דָּאִית דָּכְרָ, נִקְבָּה לֹא אָדְבָר תִּמְנוֹ' (זהר חקמת קפג ועין זהר בא דף לח לט). גַּמְצָא כִּי בָחִינּוֹת חֻהָ שְׁלָא בְּסֶדֶר גַּתְבְּטָלִים עַל-יְדֵי הָאָדָם בְּסֶדֶר:

וּבָחִינָת בְּסֶדֶר נִקְרָא יְהָדָה. שִׁמְלָכוֹת הַגִּקְרָא דָלָת, לִית לְהָמִרְמָה בְּלֹום, וְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הַזָּא מִמְשִׁיךְ לְהָחִיָּה הַחֲכָמָה, הַגִּקְרָא יוֹהָדָה, וְזֹה יוֹהָד וְזֹה דָלָת. וְזֹה "אָחֹור וְקָדָם צְרָתָנִי וְתִשְׁתַּחַת עַלְיִכְפָּה" – אֲלֹת תִּקְרֵי כְּפָה, אֲלֹת כְּפָה, הִנּוּ יְהָד גִּימְטְרִיאָה כָּפָה. וּבְשִׁמְחָלָק אֶת הָדָה לְעַצְמוֹ וּמִמְשִׁיךְ לְעַצְמוֹ חִיּוֹת מִמְגָה, אָזִי גַּעֲשִׁית לוֹ שְׁלָא בְּסֶדֶר הָנוּ – מִיְּהָד גַּעֲשָׁה הָנוּ. וְזֹה (ישעיה א): "זָכֵל לְבָב דָּנוּי", כִּי כְּשֶׁהֹלֵךְ לְאָדָם שְׁלָא בְּסֶדֶר, זֹה לוֹ מִתְחָלָת לִבָּה, כְּמוֹ שְׁכָתּוֹב (משלי י"ג): "תֹּזְחַלְתָּ מִמְשָׁבָחָה" וּכְוֹ. וּבְשְׁרוֹאָה אָדָם בְּעַצְמוֹ, שֶׁהֹלֵךְ לוֹ שְׁלָא בְּסֶדֶר יְדָעָ, שִׁיעַשׁ לוֹ גְּדֹלוֹת, הִנּוּ: אָנָּא אָמַלְךָ – יַעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וַיְשַׁפֵּיל אֶת עַצְמוֹ, וַיְהִי בָחִינָת מֶה, כְּמוֹ שְׁכָתּוֹב

(שםות ט"ז): "זָנַחֲנוּ מֵהֶם", וְאֹזִי גַּחֲזֵר חֲזֵה לְבַחֲינַת אָדָם, לְבַחֲינַת מֵה,
וּגְעַשֵּׂה כְּסֶדֶר, הַיָּנוּ אַחֲרֵי וּקְדֻם וּכְבוּי כְּפֶךְ הַיָּנוּ יוֹדֵךְ:

וְעַקֵּר הַתְשׁוֹבָה הַזֹּא בְּחֶדֶשׁ אֶלְולַ, כִּי הֵם יִמְיִ רְצֹן, שְׁעָלָה
מֵשָׁה לְקַבֵּל לוּחוֹת אַחֲרוֹנוֹת וּפְתַח דָּרֶךְ כְּבוֹשָׁה לִילָּךְ
בָּהּ. וְתַדְרֵךְ שְׁעָשָׂה מֵשָׁה הַזֹּא בָּהּ, שְׁמֵשָׁה קִשְׁר אֶת עַצְמוֹ אֶפְלוֹ
לִפְחוֹת שְׁבִיְשָׁרָאֵל וּמִסְרֵר נְפָשׁוֹ עַלְיָהֶם, כְּמוֹ שְׁכָתּוֹב (שָׁמוֹת ל"ב):
"וְאִם אֵין מְחֻנֵּי נָא". וַזָּה פְּרוֹשׁ (שָׁמוֹת ל"ה): "וַיַּקְהֵל מֵשָׁה" וּכְרוֹ' –
שְׁמֵשָׁה הָיָה מִאָסָף וּמִיחָד וּמִקִּשְׁר אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוֹ
עִם הַפְּחוֹת שְׁבִפְחוֹתִים. וַזָּה פְּרוֹשׁ (תְּהִלִּים נ"ג): "כָּלֹו סָג יְחִדוֹ" –
אֶפְלוֹ כִּשְׁאָנֵי רֹזֵא חָד מִיְשָׁרָאֵל, שָׁפָג מִכָּל וּכָל מַהְקָדוֹשִׁ-בָּרוֹךְ-
הַזֹּא, אַפְ-עַל-פִּיכְנֵן צְרִיךְ אָנֵי שְׁבָהִיה יְחִדוֹ – צְרִיךְ לִיחְדָּה וּלְקִשְׁר
עַמּוֹ, כְּמוֹ שְׁעָשָׂה מֵשָׁה.

כִּי יָשַׁ בְּחִינַת אֱלֹהֹת אֲפָלוּ בְּדִיוֹטָא הַתְּחִתּוֹנָה, אֲפָלוּ בְּעֵשֶׂרֶת
בְּתִרְיִ דְמָסָאָבוֹתָא, לְקִים (תְּהִלִּים ק"ג): "זָמָלְכוֹתָו בְּכָל מַשְׁלָה".
וְזֹה בְּחִינַת חִירִיק, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּתָקוֹנִי-זָהָר תְּקוֹן י, דָף כח): 'זָבְחִירִיק
לְאַגְּחַתָּא לְהָ לְתִתָּא, לְהַמְּלִיךְ לְהָ עַל תִּתְאִין'. גַּמְצָא שְׁבַפְחוֹת
מִישְׁרָאֵל - יָשַׁ בְּזָהָר אֵיזָה אֱלֹהֹת, וְעַל-יִדִּי-זָה אָגִי יְכֹלַל הַיּוֹת
יְחִידָה עַמּוֹ, וְזֹה: "כָּלוּ סָג יְחִידָה".

וְעַזְדָּה זוֹאת הַבְּחִינָה הַיִתָּה לְמַשֶּׁה, כִּי כֵּל מָה שֶׁעָלָה לְמַעַלָּה:
יֹתֶר עַלְיוֹנָה, מִצָּא שֵׁם אֱלֹקִים, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת י"ט):
"וְמַשֶּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹקִים". כִּי בְגַשְׁמִיות אָנוּ רֹאשִׁים, שִׁישׁ אָדָם
שַׁהֲזָא לְמַטָּה בְדָחֻקּוֹת, אָזִי הוּא עוֹבֵד הַשֵּׁם וּמִכִּיר אֹתוֹ, וּבְשַׁהֲזָא
גַּתְעָלָה לְמַעַלָּה, שְׁגַתְעָשָׂר, אָזִי הוּא שׁוֹבֵח בְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הָזָא.
וְדַזְדָּה אָמַר (תְּהִלִּים קָל"ט): "אִם אָפַק שְׁמִים שֵׁם אַתָּה" – אָפְלוּ בְשְׁמִים
שֵׁם יִשְׁחַנְתָּה-בְּרוֹךְ-הָזָא, בְּכָל עַלִּיה וּעַלִּיה צְרִיךְ לְמִצָּא שֵׁם

הקדוש ברוך הוא. ומפניו שאליישע אחר עלה לركיע עליו שם, ואפי על פיבון כפר בעקר (חגיגת יד). זה דבר תמורה, כי אדרבא, כי כל מה שאדם נתעה ביותר, בודאי הוא יותר קרוב לאלהות, כי כל הטוב הוא אלהות, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה): "טוב ה' לכל", והוא רוזאים בהפה – כשהאדם בא בעשרות, טוב, איזה הוא שוכן בהקדוש ברוך הוא. ותדע, שהוא בחינת בראשית כ"ז: "וַתִּבְחַנֵּה עִינֵּי מִרְאַת", מחתמת שגת קרב ביותר אל האור אלהות, איזה אור מבאה עינו ומייק לו, כמו שהאדם מסתכל בעצם המשמש, אור המשמש מזיך לעינו. אבל יש בחינת סגול, כמו שכתוב (תקוניזה, תקון יה, דף לא): "יסגול פד איה בין (שם אי תחות תrin ובו) תרין דרועין דמלכא", שהוא בחינת (שמות ל"ג): "וַיַּשְׁפַּתִּי בְּפִי עַלְיכֶם", כי בלי זה היה עצם אור הכבוד מזיך למשה, כמו שכתוב (שם): "כִּי לَا יָרַאֲנִי הָאָדָם וְחַי, וַיַּרְאֵת אֶת אֶחָרִי" וכו'. וזה שבקש דוד: "זֶה אַחֲרֵב כְּבָד תְּקַהְנֵי" (תהלים ע"ג): תקרבני בהתקראבות של משה, שבקש ממה "הרاني נא את כבדך" (שמות שם), והראית לו את אחורי כבודה, כמו שכתוב: "וַיַּשְׁפַּתִּי וּבָו' וַיַּרְאֵת אֶת אֶחָרִי":

ובשזהו לך לאדם שלא בסדר, זה התרגדות הרצון: אני רוצחה שיתיה לנו הברה, וזה בר להפה, שלא בסדר. וזה בחינת מלחה, כי כל מלחה הוא התרגדות הרצון, הוא בחינת שלא בסדר. וזהו: "כִּי תִצְא לְמַלְחָמָה" – בשזהו לך – שלא בסדר, הינו התרגדות הרצון, "ונתנו ה' אלקיך בידך" – שיתבטל כל רצונות נגד רצונך, שילד לך בסדר כרצונך, אםתי פד, "וַיַּשְׁבִּית שְׂבִיוֹ" – שתהיה בבחינת מה, ששתמשיך לך אלהות, הויה במלוי אלףין. וזה פרוש מחשבה – חש"ב מ"ה (זהר בראשית כ"ד ותקון סט). **בשתי קשר תמיד במחשבתך אלהותך.** וזה

בְּחִינָת (שיר-השירים ז): "מֶלֶךְ אָסֹור בְּרַחֲטִים" – 'ברחהטי מחין דילך'
 (תיקון ו'. ובתיי ו' שבסוף התקונים). וזהו: "וַשְׁבִית שְׁבֵיו" – שתחמשיך מ"ה
 בתוך מחשבתה, שתקשר אלותך במחשבתה, כי כל דבר
 שגמשך ממקום גבורה גקרא שני, פמו שבר טוב (תהלים ס"ח): "עָלִית
 לְמִרְזָם שְׁבִית שְׁבֵי", ועל-ידי זה יתבטלו כל המלחמות וכל
 הרצונות נגד רצונך. זה הפסוד גרמז בעז-החיים בהקדמה בכלל
 יט ובקונות של ראש חדש אלג':

סִדְרָר קַצְאֹר לְקֹוּטֵץ מִזְגְּבָרִין הַזְּמָנָה:

כִּי תֵצֵא לְמַלחָמָה - פָּב

א בְּשֶׁרֶץ אָדָם בַּעֲצָמוֹ שְׁחֹלֵךְ לוֹ שְׁלָא כְּפִידָר יִדְעַ נְשִׁישׁ לוֹ גְּדֹלוֹת
וַיַּעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה. וַיַּשְׁפֵּיל עַצְמוֹ. וַיַּהַיָּה בְּבִחִינַת מָה וְאֵז יֵחֶזֶר לִילֵךְ
לוֹ כְּפִידָר:

בְּעֶקֶר הַתְּשׁוֹבָה הוּא בְּחִדְשׁ אַלְוֵל. כִּי הֵם יְמִינֵי רְצׂוֹן שְׁעָלָה מִשָּׁה
לְקַבֵּל לוּחוֹת הַאֲחֻזּוֹנוֹת וּפְתַח דָּרֶךְ כְּבוֹשָׁה לִילֵּךְ בָּה. וְדָרֶךְ
הַתְּשׁוֹבָה שְׁעִישָׁה מִשָּׁה הוּא בָּה, שְׁצָרִיךְ לְקַשֵּׁר עַצְמוֹ אַפְלוּ עִם
הַפְּחֻזּוֹת שֶׁבְּפְחֻזּוֹתִים שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל. כִּי אַפְלוּ בְּפַחַזּוֹת שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבַּזְזַבְזַב
בְּוֹדָאי אֵיזָה אֱלֹהּוֹת. וּעַל-יְדֵי אֵיזָה יְכוֹלִים לִיחְדָּה וּלְקַשֵּׁר אֶת עַצְמוֹ
עַמּוֹ. גַּם צָרִיךְ שְׁבַכְלָל עַלְיהָ וּעַלְיהָ שְׁעוֹלָה לִמְעָלָה יוֹתֶר עַלְיוֹנָה
יִמְצֵא שֵׁם אֱלֹקִים. כִּי לְפָעָמִים עַל-יְדֵי שְׁהָאָדָם עוֹלָה לִמְעָלָה, בְּגַזְן
שְׁגַתְעָשָׁר, אֵז הוּא שׁוֹבֵחַ בְּהַקְדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הּוּא. גַּם אַפְלוּ בְּעֲבוֹדָת
הַשָּׁם מִצְינָו שְׁאֵלִישָׁע-אַחֲרָה עַלָּה לִמְעָלָה וּכְפָר בְּעֶקֶר רְחַמְנָא
לְצַלּוֹן. אֲפִלּוּ שֶׁבְּאֶמֶת בְּוֹדָאי רְאוּי לְהִיּוֹת לְהַפּוֹךְ. אֲבָל דַע שְׂזָה
בְּחִינָת: "וְתִבְחַרְנָה עִינֵיכְיוֹ מִרְאֹות". כִּי מִחְמָת שְׁגַתְקָרְבָן בְּיוֹתֶר אֶל
אוֹר הָאֱלֹהּוֹת כִּי כָל הַטּוֹב אַפְלוּ בְּגַשְׁמִיוֹת הוּא אֱלֹהּוֹת. בַּמּוֹ

שְׁפַתּוֹב: "טֹב ה' לְכָל". וְעַל-יִדְיֶזֶה הָאָרֶר מִכְהָה עִינְיו וְמִזְיק לֹז. כִּמו שָׁאָדָם מִסְתַּכֵּל בְּעַצְם אָרֶר הַשְּׁמֶשׁ מִזְיק אָרֶר הַשְּׁמֶשׁ לְעִינְיו. וְעַל כֵּן צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ מַה שֶּׁם יַתְּבִּרְךְ שִׁיקְרָבָהו בְּהַתְּקָרְבָּות שֶׁלָּא יִזְיק לֹז:

ג כִּשְׁתָּחִיה בְּבָחִינָת מָה וְתִמְשִׁיךְ לְךָ אֱלֹהּוֹת. שְׂתָקָשֶׁר תִּמְיד בְּמִחְשְׁבָתֶךָ אֱלֹהּוֹתֶךָ יַתְּבִּרְךְ עַל-יִדְיֶזֶה יַתְּבִּטְלוּ בְּלַהֲמָחוֹת וְכֵל תְּרִצּוֹנוֹת שֶׁהָם נִגְד רְצֹונֶךָ:

סְקָרָר עַמְּלֵי מִלְּוָה רַעֲנָן

וְהַגָּה הַרְבָּה הוּא קִצְתָּ קְפָדוֹ וְתִכְפֵּף הַתְּחִיל לְוֹמֶר בְּדָרְךָ קְפִידָא כִּמו שָׁאָמָרוּ לֵי בְּסְטְנָבוֹל, אִיךְ נוֹסְעִים עַכְשָׁו בְּעַת כֹּזֶאת לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁגַשְׁמָע מִלְּחָמָה כֹּזֶאת עִם הַגְּרָעִין וּבְיוֹצָא בְּדָבָרִים כְּאֶלְהָ, וּבְאָמָת גַּם בְּאַלְכָסְנְדְרִיא אֵין יוֹדָעִים הָאָמָת בְּעַגְנִין מִלְּחָמָה זוֹת וְהַתְּחִלְתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת הַרְבָּה עַל בְּלַפְנֵים מִאַחֲר שִׁפְכָּר בְּאֶתְתִּי יִתְנוּ לֵי לְעַת עַתָּה עַל בְּלַפְנֵים אַכְסְנִיא הַשִּׁיב הַאֲתָה יִכְׁלֶל לְפָרָע אָמְרָתִי לֹז וְהַכְּנָסָת אָוֹרָחִים אֵין בָּאוּ הַשִּׁיב בָּבָאוּ יִשְׁתְּקַנְּה שֶׁלָּא לְקַבֵּל אָוֹרָח כִּי-אָמָע עד שֶׁלֶשֶׁה יִמְיָם הַשְּׁבָתִי לֹז טֹב אָנְחָנוּ גַּאֲכָל מִשְׁלָנוּ אַחֲר שֶׁלֶשֶׁה יִמְיָם רַק לְעַת עַתָּה יִתְנוּ אַכְסְנִיא לְהַגִּיח הַחַפְצִים שֶׁלָּנוּ וְתִכְפֵּף שְׁלִיח עַמִּי הָאִיש הַגּוֹבֵר לְעַיל שְׁהִיה צְרִיךְ לְהַרְבָּב בְּאֵיזֶה עַסְק, וְהַלְך עַמִּי הָאִיש הַגּוֹבֵר לְעַיל וְעַבְר עַמִּי בְּרַחֲזּוֹבּוֹת וּבְשֻׁוּקִים וּקְשָׁה לֵי לְדִבְרָר עַמְּוֹ וְהַבִּיא אָוֹתִי לְחַצְר אַחַת וְהַעֲלָה אָוֹתִי בְּכֶפֶת מַעֲלוֹת לְאֵיזֶה בִּית וְשָׁם לֹא הִיְתָה רַק הָאַשֶּׁת, וְדַבְּרָה עַמִּי בְּלִשּׁוֹנָם שְׁהָנוּ אַלְשׁוֹן עַרְבִּי, וְהַרְאָה הָאַשֶּׁת לֵי בְּיִדְיָה שְׂתָקָבֶל אָוֹתִי שֶׁם אַבְל אָגִי הִיִּתִי צְרִיךְ לְדִבְרָר עִם הַבָּעֵל הַבִּית, וְלְבַקֵּשׁ שִׁיתְנוּ לֵי עַצְה אִיךְ לְהַבִּיא אָת רִי"א וְאָת הַחַפְצִים מִהְסִפְינָה לְבָאוּ, וְלֹא רְצִיתִי לְשָׁאָר שֶׁם וְהַלְכָתִי מִשֶּׁם עִם הָאִיש

זֶקֶן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

הַגּוֹזֶב לְעֵיל וְעַדְיוֹן אֲיִגִּי יוֹדֵעַ לְהִיכְנָן הַזָּא מַזְלִיךְ אֶזְתִּי אַחֲרָכֶךָ פֶּגֶע
בְּאַיִּזָּה אֲגַשִּׁים וְדַבֵּר עַמְּהָם מַה שֶּׁדָּבָר, וְאַנְיִ לֹא הַבְּגַתִּי אַחֲרָכֶךָ
הַלְּדָךְ לְדַרְפּוֹ, וְאָמַר לְאַשְׁהָ אַחֲתָ עֲגִיה שֶׁהִיא תְּרַאַה לֵי הַדָּרְךָ
וְרַמְּזָה לֵי וְהַלְּכָתִי עַמָּה וְשֵׁם אַיִּן גַּשִּׁים מִצְוִוּת כָּל כֶּךָ בְּחוֹזֵן וְאַיִּן
הַדָּרְךָ לִילְךָ עִם אַשְׁהָ בְּשֻׁזָּק וְהַכְּרַחְתִּי לִילְךָ מַרְחֹזָק לִמְקוּם שֶׁהִיא
הַזְּלָכָת, וְעַבְּרָתִי בֵּין כִּמְהָ יִשְׁמְעָאָלִים וְעַרְבִּים בָּמְקוּם שֶׁזְׁחִיקִין
שֵׁם רַבִּים, עַד שֶׁהַבִּיאָה אֶזְתִּי לְחַצֵּר שַׁיּוֹשֵׁב הַבָּעֵל הַבִּית בְּעַצְמוֹ
שֶׁל הַאֲכִסְנִיא הַגּוֹזֶבֶת לְעֵיל בֵּי הַבָּעֵל הַבִּית הַיְהָ צָוִרָה וְשֵׁמוֹ רַבִּי
מְשָׁה גַּבְּאי חִזּוֹן הַכְּנָסָת דְּשֵׁם, וְשֵׁם כָּל הַבָּעֵל מַלְאָכֹות עֹשִׂין
מַלְאָכָתָם בְּחִנּוּת וְלֹא בְּבִיתָם וּבְאָתִי לְחַצֵּר שַׁשְּׁמָ הַחִנּוּת שַׁיּוֹשֵׁב
הַבָּעֵל הַבִּית רַבִּי מְשָׁה הַגּוֹזֶב לְעֵיל, וְקָבֵל אֶזְתִּי וְאָמַר לֵי שְׁלוּם
וּבְרוֹךְ הַבָּא וְהַתְּחִלָּתִי לְדַבֵּר עַמּוֹ אֵיךְ לְהַבִּיא הַחֲפָצִים וְאַתְּ רַבִּי
יְהֹוָדָא אַלְיֹוֹזָר לְכֹאוֹן וְתָכֹף הַתְּחִילָה לְעַלוֹת עַל מַחְשָׁבָתִי גַּדְלַה הַצָּעֵר
שְׁלֵי בֵּי הַבְּגַתִּי תָּכֹף שְׁלָא אָוָבֵל לְחֹזֶר אֶל הַסְּפִינָה וְלֹא אָדָע מִקּוֹמָה
וּבְפִרְטָה שְׁאִיגִי מִבֵּין הַלְּשׁוֹן שְׁלַחַם כָּלָל, וְגַם עִם יִשְׁرָאָלִים קִשְׁתָּה לֵי
לְדַבֵּר, וְצָעֵר זֶה בְּלִבְלִידָה מִיד מִאֵד וְאַפְ-עַל-פִּיבִּיכְן דִּבְרָתִי עִם
הַבָּעֵל הַבִּית כְּאֵלֹ אֲיִגִּי יוֹדֵעַ קִצְתָּ אָבֵל הַבָּעֵל הַבִּית הַבֵּין שְׁאִיגִי
בְּעַצְמֵי מִבְּלִבְלִל, וְאִיגִי יוֹדֵעַ מִקּוֹם הַסְּפִינָה וְאַפְעַל פִּי כֵּן שְׁלַח עַמִּי
בְּנוֹ נָעֵר אַחֲד, שְׁיַילְךָ עַמִּי אֶל הַיָּם וּבְקִשְׁתִּי לְבָעֵל הַבִּית שְׁיַאֲמֵר
לְהַגְּעָר שְׁיִשְׁכֵר לֵי שֵׁם סְפִינָה קִטְגָּה וְהַלְךָ עַמִּי הַגְּעָר הַגּוֹזֶב לְעֵיל
עַד שֶׁהַבִּיא אֶזְתִּי אֶל חֹזֶף הַיָּם בְּבוֹאֵי לֵשֶׁם לֹא גַּמְצָא שֵׁם סְפִינָה
קִטְגָּה בֵּי שֵׁם לֹא הִיָּה הַמָּקוֹם כָּל שְׁשֹׁזְבָּרִין סְפִינּוֹת קִטְגּוֹת, אָבֵל
אַצְלֵי לֹא הִיָּה נְפָקָא מִגָּה מִזָּה מְאַחֲר שְׁאִיגִי יוֹדֵעַ לְהִיכְנָן אַשְׁכֵר
הַסְּפִינָה בֵּי יִשְׁכַּנְהַיְה וְכַמָּה סְפִינּוֹת וְאֵי אַפְשָׁר לֵי לְהַכְּרִיר הַסְּפִינָה
שְׁלֵי, וְגַדְלַה הַצָּעֵר וְהַפְּחָד וּבְלִבְול הַדְּعָת שֶׁהִיא לֵי אָז אֵי אַפְשָׁר

וְלֹא יַעֲבֹר וְלֹא נָתַן **וְלֹא יִלְמֹד** לִיום ח' אַרְזֶל

לְבָאֵר אֲפִילָה כַּנְדָעַתְיִם לְבָאֵר שֶׁאִינֵי יוֹדֵעַ מָקוֹם הַסְּפִינָה
שֶׁלִי רַק אִמְרָתִי לוֹ שִׁיוֹלִיךְ אָזְתִי לְמָקוֹם שִׁימְצָא סְפִינָה קַטְנָה
וְהַלְךְ הַגַּעַר וְשָׁאֵל אֶת אָחָד, וְהַזְדִיעַוּ לוֹ הַמָּקוֹם וְחַזֵר עַמִּי מִשְׁם
וְהַלְךְ עַמִּי תְּרִבָה דָרְךְ הָעִיר, עַד שְׁבָא לְחוֹף הַיָּם לְמָקוֹם אַחֲרָיו
שֶׁשֶׁם גַּמְצָאִים סְפִינּוֹת קַטְנָות וְשֶׁם רֹאִים כָל הַסְּפִינּוֹת הַגְּדוֹלוֹת
שְׁעוֹמְדִים בַּמָה מִאות, וְצָעָרִי הַזְלָה וְגַדֵל אֵיךְ אִמְצָא סְפִינָה שֶׁלִי
וְהַגַּעַר הַזּוֹכֵר לְעֵיל לְאֵיה יִכְלֶל לְמַצּוֹא גַם שֶׁם סְפִינָה קַטְנָה, בַי
אֵין גַּמְצָאִים שֶׁם סְפִינּוֹת קַטְנָות בַּיָּאמֶם מְעַט וְלֹא הִיה מִצּוֹי אֶזְזָבֵר
לְשָׁפֵר וּבְאֶמֶת עַקְרָב הַעֲפֹז נֹודֵע לֵי אַחֲר בְּךָ שְׁחִיאָה רַק מִחְמָת
שֶׁלֹא הִיְהָיָה יוֹדֵע מָקוֹם הַסְּפִינָה שֶׁלִי בַי דָרְךְ הַסְּפִינּוֹת הַקַּטְנוֹת
שְׁיוֹשְׁבִים שֶׁם בַּמָה אֲגַשִים מִכָּמָה סְפִינּוֹת גְּדוֹלוֹת וְהַפְּפָן מַזְלִיךְ
כָל אָחָד לְסְפִינָה שֶׁלֹז, וְאַחֲר בְּךָ הוֹא חַזֵר מִשְׁם וּבְבוֹאוֹ לְסֹוף הַיָּם
מוֹצָא עַזְדָע אֲגַשִים אֲחַרִים בְּאֶלְה שְׁצְרִיכִין לִילְךְ לְסִפְינּוֹת הַגְּדוֹלוֹת
וְהֵם גַּכְנִסִין תְּכִפָה לְהַסְּפִינָה קַטְנָה וְהֹזֵא מַזְלִיךְ כָל אָחָד לְמָקוֹמוֹ וְאֶזְזָבֵר
בְּשִׁעְמְדָתִי שֶׁם עַמְּה הַגַּעַר חַזְרוֹ סְפִינּוֹת קַטְנוֹת, וּבְשִׁעְמְדָתִי
הַגַּעַר לְקַח אָזְתִי שְׁאֵל הַפְּפָן לְאֵיזָה סְפִינָה וּמִחְמָת שֶׁלֹא יִכְלַתִי
לְהַשְׁיב לוֹ תְּשׂוּבָה בְּרוֹזָה בַי בְּעַצְמָי לֵא יִדְעָתִי בְּגַזְבָר לְעֵיל, עַל
כֵן גַּסְעַתְכָפָע עַמְּה הַסְּפִינָה לְדַרְכָו וְהִיה לֵי צָעָר גְּדוֹל שֶׁם אֲצַל הַיָּם
וְהַלְכָתִי אֶגֶה וְאֶגֶה אוֹלֵי אוֹכֵל לְמַצָּא הַסְּפִינָה קַטְנָה שֶׁל הַקְּפִיטָן
שְׁבָא וְלֹא יִכְלַתִי לְמַצָּא הַצָּעָר שְׁחִיאָה לֵי אֶז אֵי אָפְשָׁר לְבָאֵר
וְלֹא יִדְעָתִי בְּלָל מָה לְעַשּׂוֹת, וְהַיּוֹם אֵינוֹ עֹמֶד בָּמָקוֹמוֹ וּכְבָר הִיה
סְמוֹךְ לְפָנוֹת הַיּוֹם:

סִירְבָּרְקָה שְׁמַנְיָה הַשְׁמַנְיָה לְקָרְבָּן

או צְרִיךְ לְהַזְּדֵרֶזׁ לְהַתְּפִלָּל תָּמִיד בַּבָּקָר הַשְׁבָּם, וַתָּכֹף שִׁיתְחִיל
לְהַאֲיר הַיּוֹם יִתְפִלֵל תָכֹף בְּלִי אֲחֹור, וְלֹא יַלְמֵד עוֹד. וּמְכֻל שְׁבָן

זֶקְנָה נִתְןָ וְלֹא יַעֲבֹר

כִּמְכָנָה אֲשֶׁר פָּזָה רַצְיתْ צַעַד "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁרֶדֶת אֲשֶׁר מִסְפֵּרִי רַבָּה עַזְהָה תַּקְוֹזָה לְפָלָה"

חַק נִתְןָ וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִי יִשְׁבִּתִּים תִּיקְוּן המידות 30

שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה שָׁוֹם דָּבָר מַעֲסָקָיו עַד שְׁמַרְתָּפֵלָל. וְגַם אֲלֹת יַטְעָה בְּטֻעוֹת
שֶׁל הַמְּחַמְּרִים בְּעָגִינוֹ הַגְּקִיּוֹת וְמַבְּלִים זָמָן עַל־זָה וְמַבְּטָלִין רַב
יִמְיהָם מִתּוֹרָה וְתִפְלָה מִחְמָת־זָה, וְגַם מַאֲבָדִים אֶת גּוֹפָם בִּידִים
וּבְאַיִם לִיְדֵי חַלְאַיִם רַבִּים עַל יָדֵי זָה בִּידּוֹעַ כֹּל־זָה. כִּי הַכָּל הַכָּל
וּשְׁטוֹתָה, וְהַזָּא רַק מַעֲשָׂה בְּעַל־דָּבָר שְׁמַלְבִּישׁ עַצְמוֹ בְּחַמְרוֹת אַלְוָה,
כִּי בְּאַמְתָּה כֹּל זָמָן שְׁאַיִן גִּצְרָה לְגַקְבָּיו מַמְשָׁ מִתְרָה לְהַתְפִּלָּל, וְאַל
תִּשְׁגַּיְתָּ כֹּל עַל סְבָרוֹת הַמְּחַמְּרִים בְּעָגִינוֹ זָה כִּי טָעוֹ בְּזָה מַאְד.
וְאַפְלוֹ אָם גַּמְצָא בְּאַיִזָּה פּוֹסְקָ חַמְרָא בְּזָה אִין הַלְּכָה בְּמוֹתוֹ בְּגַד
רַב הַפּוֹסְקִים הַמְּקִילִים בְּזָה מַאְד. וְגַם הַפּוֹסְקָ חַמְרִיר לֹא כַּוֵּן כֹּל
חַסְיָשָׁלוּם לְחַמְרוֹת שֶׁל שְׁטוֹתָה שֶׁל אַלְוָה הַמְּבָלִים זָמָן עַל־זָה, וְרַב
יִמְיהָם הָם עֲזָבָרִים זָמָן קְרִיאָת שְׁמָעַ וְתִפְלָה, וְגַם אַחֲרִיכָּה תִּפְלָתָם
וּעֲבוֹדָתָם מַבְּלִבְלָת מַאְד מִחְמָת־זָה. וַיְיַשְׁ לְדֹה עַל מַיִּ לְסָמָךְ עַל־רַב
הַפּוֹסְקִים וְרַב הַצְּדִיקִים בִּימֵינוֹ שְׁהַזְּהִירָה מַאְד לְבָלִי לְהַשְּׁגִיחָה
עַל־זָה כֹּל (שם ל לא).

אֵגַם כִּשְׁבָּאַיִם עַל הָאָדָם פְּגִיּוֹת וּמִחְשָׁבּוֹת זָרוֹת הַרְבָּה בְּשָׁעַת
הַתִּפְלָה אֲלֹת יִסְתַּפֵּל עַלְיָהָם כֹּל, רַק הַזָּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלֹזָה וַיַּקְשֵׁר
מִחְשָׁבָתוֹ אֲלֹת הַדְּבָר בְּקִשְׁר אַמְיִינָה וְחַזְקָה וְלֹא יִסְתַּפֵּל לְאַחֲרָיו כֹּל.
וְאַל יִשְׁגִּיחָה עַלְיָהָם כֹּל בָּמוֹ שְׁפָאָמֶר לְעַיל בְּאֹתָ פּו (שם עב).

אֵגַם פְּעָמִים אִין לְהָאָדָם שָׁוֹם הַתְּלִהְבּוֹת בְּתִפְלָה, וְצִרְיכִין לְעַשׂוֹת
לְעַצְמוֹ הַתְּלִהְבּוֹת וְחַמְיוֹת וְלֹב בּוֹעֵר לְהַתִּפְלָה, לְמַשְׁלָכָה בָּמוֹ
שְׁגַמְצָא לְפְעָמִים שְׁהָאָדָם עוֹשָׂה לְעַצְמוֹ רָגֶז עַד שְׁבָא בְּכֻעַם
וְגַתְרִיגָּז, בָּמוֹ שְׁאֹוֹמְרִים עַל־זָה בְּלַשׁוֹן אַשְׁבָּגָז: (עַר שְׁגִיצָת זִיךְ אַרְוגָז),
בָּמוֹ כֵּן מַמְשָׁ בְּקִדְשָׁה בְּעָגִינוֹ הַתִּפְלָה, צִרְיכִין לְעַשׂוֹת לְעַצְמוֹ רָגֶז
וַיַּעֲשֶׂה לוֹ חַמְיוֹת וְתִבְעָרָת הַלְּבָב בְּדָבּוּרִי הַתִּפְלָה (אָזְוִי וּוְיִאִינְגָּר
שְׁגִיצָת זִיךְ אַרְוגָז). וְעַל־יַדְיֵי זָה יַזְבֵּחַ בְּאַמְתָּה לְחַמְיוֹת הַלְּבָב דְּקִדְשָׁה,

להתפלל עם לב בהתקלהבות גדול. וכן בעניין השמחה כשהAINO יכול לשמח נפשו עליידי כל העצות המבארין בדברינו, צריכין לעשות את עצמו כאלו הוא שמח, ועל-ידי זה יבוא באמת לשמחה, בפרט בשעת התפלה יש צריכין להשתדל ביותר להתפלל בשמחה, צריכין ביותר לעצה זו-את. גם צריכין להרגיל את עצמו לדבר דבורי התפלה בגון של שמחה (שם עד).

פרק ט פֶּרֶאָרֶץ פְּלַשְׁתִּים חַשְׁבָּן:

זה ראייה כי פעם אחת היו בת אחחות שהיינו חוקריהם: באשר שככל היה יש לה צל מיחד, שבזה הצל דיקא היא רוצחה לנוכח שם וכן יש צל מיחד לכל היה וחיה כי כל היה וחיה בוחרת לה איזה צל, ובאותו הצל דיקא היא רוצחה לשבען שם, בפי הצל המיחד לה וכן יש לכל עופ ועוף עגף מיחד, שבאותו העגף דיקא הוא רוצחה לשבען ועל כן חקרו אם יכולים למצאו אילן בזה, אשר בצלו ישבו בכל הحيות שעל הצל החיות יהיו בוחרים ויתרכזו לשבען בצל אותו האילן, ועל עגפיו (של אותו האילן) ישבו בכל צפרי שמייא וחקרו שגמצאה אילן בזה, ורצו לילד לשם אל אותו האילן כי העגנה המפלא שיש שם אצל אותו האילן אין לשער כי יש שם בכל העופות ובכל הحيות, שם אין שם הוזק משום היה ובכל הhayot וכו' מערבים שם, ובלם מitchensים שם, ובודאי הוא תענוג מפלג מאי לאיות שם אצל האילן וחקרו לאיזה צד צריכים לילד לבוא אל אותו האילן ונפל מחלוקת בינם על זה, ולא היה מבריע בינם כי זה אמר שצריכים לילד הצד פלוני למזרחה, וזה אמר מערב, וזה אמר לבאן וזה לבאן וכו' עד שלא היה יכול להבריע לאיזה צד צריכים לילד לבוא אל אותו האילן.

סְרִירַתְּ שְׁלֹמֹה שְׂרָאֵן

(ו) נקטם ראשו דהינו שנקטמו רוב העליון העליונים פסול: הגה
ואם נקטם העלה העליון האמצעי של השדרה פסול (המניד ור"ז פ' לולב
הגוזל) ודוקא دائבא אחר אבל ליבא אחר מברכין עליו (מרדכי פ"ג ומנהגים):
(ז) נמדד אם נתרחקו שני סדקיו זה מזה עד שנראו כשנתיים פסול:
הגה ואפילו לא נחלקה התיומתה העליונה בעניין שיפסל הלולב מכח נחלקה
התיומתה: (ח) יש לו כמיין קוצים בשדרתו או שנצמת ונכווץ או
שהוא עקום לפניו שהרי שדרו כגב בעל חטוורת פסול וכן אם
נעקים לאחד מצדדיו פסול אבל אם נעקים לאחוריו כאשר שעוז היה
בריותו: (ט) אם כפוף בראשו פסול ודוקא כששדרתו כפופה אבל
עליו כפופים בראשו כמו שדרך להיות הרבה לולבים כשר:

סימן תרמו (ה) הדם שנקטם ראשו כשר נשרו רוב עלייו אם נשתיירו שלשה עליין בקן אחד כשר: (ב) היו ענביו מרובות מעלייו אם ירוקות כשר ואם אדומות או שחורות פסול ואם מיעטן כשר ואין ממעטנים אותם ביום טוב לפי שהואGMT מתקן עבר וליקתן או שליקטן אחד אחד לאכילה הרי זה כשר: ומיום ראשון ואילך כשר בכל עניין (ב"י בשם א"ח): (ג) ענף עז עבות האמור בתורה הוא ההדם שעלייו חופין את עצו כגון שלשה עליין או יותר בגבעול אחד אבל אם היו שני העליים בשווה זה בוגד זה והעליה השלישית למעלה מהם אין זה עבות אבל נקרא הדם שוטה: הגה ופסול אפילו בשעת הדחק ואייכא מאן דאמר בגמרא דכשר וע"כ גוהגין באלו המדיניות לבתיחה לצאת באלו הדים המובאים ואין ג' עליין בגבעול אחד ויש מי שבtab לדדים שלנו אין נקראים הדם שוטה הויאל והם שנים ע"ג שנים ואין כהדם שוטה המוזכר בgem' ולכן נהגו להקל כמ"ש מהר"י קלון ומהר"י איסרלון ז"ל בתשובותיהם: (ל) יצאו הרבה בקן אחד ונשרו

מהם עד שלא נשארו אלא שלשה בkon אחד כשר אפילו נשרו רובם כגון שהיו שבעה ונשרו מהם ארבעה ונשארו שלשה: (ג) למצוה בעינן כל שיעור אורך הדם שייה עבות וליוכובא ברובו (ואפיו אין בראשו) (טור): (ו) יבשו עליו פסול במשו כשר: (ז) שיעור היבשות אפיו אם נפרד בצפורן אם עדין ירוקים הם כשר ואינם נקרים יבשים אלא בשילבינו פניהם: (ח) יבשו רוב עליו ונשתירו בראש כל بد מהג' בדין kon אחד ובו ג' עליין להחין כשר ויש מפרשין שאפיו אם מהג' שבחד קיגא יבשו שנים ולא נשאר כי אם אחד ליה כשר והוא שייה העלה שהוא מרכיב על שניםיהם: (ט) אם אותם עליים שלא יבשו הם כמושין יש פומליין ויש מכוירים: (י) נקטם ראשו כשר אפיו לא עלתה בו תמרה והוא הדין ליבש ראשו ויש פומליין בנקטם ראשו: הגה וטוב להחמיר במקום שאפשר באחר (המניד) ולא מקרי נקטם אלא אם נקטמו העצים (ר"ז): (יח) אם אין לו אלא הדם שענביו מרובי מעליו ביום טוב נוטלו ואינו מברך עליהם:

סימן תרמז (ח) ערבי נחל האמור בתורה הוא מין ידוע הנזכר וכן עלה שלו משוד כנהל ופיו חלק וקנה שלו אדום (ואפיו בעודו ירוק כשר) (ב"י) ורוב מין זה גדול על הנהלים לכך נקראו ערבי נחל ואפיו היה גדול במדבר או בהרים כשר ויש מין אחד דומה לערבה אלא שעלה שלו עגול ופיו דומה למר (פירוש מגרא סיג"ה בלע"ז) וקנה שלו אינו אדום וזה הנזכר צפצה והיא פסולה ויש מין ערבה שאין פי העלה שלא חלק ואינו כmars אלא יש בו תלמים קטנים עד מאד כמו פי מגל קטן וזה כשר:

סִדְרַ רְקָאָטֵי תְּפִלּוֹת הַזְּמָרָה:

תעד: **מִרְיָה דָעַלְמָא כָלָא, רֹפֵא חָגָם, רֹפֵא גַּנִּיא נָא בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים**

זֶלְקָן נִתְנַן וְלֹא יַעֲבֹר

אֵלּוּ כְּפָרְמָנְצָה צָעִידָה שְׂדָג אַחֲרָם פְּקוֹדָה רְבָבָה עַזְּחָה תְּקָנוֹת לְפָלָה
כָּמוֹן חַק נִתְנַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות ۳۰

רְפֹואַת הַגֶּפֶשׁ וְרְפֹואַת הַגּוֹף, "רְפָאַנִי הִי וְאַרְפָאַנִי הִי" וְאַרְפָאַנִי הַוְשִׁיעָנִי וְאַרְשָׁעָה
כִּי תְהַלֵּתִי אַתָּה" רְפָאַנִי וְאַסְפָנִי מִצְרָעָתִי וּמִתְהַרְתָּה לְהַפְשִׁיט מַעַלִי,
גּוֹפִי הַמְצֹרָעַ, וְהַלְבָשׁ אָוֹתִי בְּחַסְדֵיכָה גּוֹף קְדוֹשׁ מִגּוֹן עַדְזָן וְעַל יְדֵי
זה יַתְרוֹמַם מִזְלִי וְאַזְכָה לְעוֹשָׂר, וּבְבָרְכָוֹתֶיךָ תִּברְכָנִי וְתִשְׁפִיעַ לִי
עֲשִׁירָות גָּדוֹל בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה וּתְחִזְקָה יִצְרָאִי הַטּוֹב, וְתִסְמִיר לְבֵב אַבְנֵי
מִבְשָׁרִי וְתַתְנוֹ לִי לְבֵב בְּשָׂרֵךְ, וּתְבַטְלֵל הַעֲצָבוֹת וְהַלְיִצְנּוֹת הַבָּאִים
מִפְרָה שְׁחוֹרָה וּתְבַטְלֵל מִאַתָּנוֹ הַעֲגִיות וְהַדְּחִקּוֹת, בַּי "כְּשַׁל כְּחַ
הַסְּבָל" שֶׁל הַעֲגִיות וְהַדְּחִקּוֹת שֶׁל הַכְּשָׁרִים הַחֲפָצִים לְכָנּוֹם בְּדָרְךָ הַקָּדְשָׁ
בְּאַמְתָה רְחַם עַלְינָנוּ בְּחַסְדֵיכָה הַגְּפָלָאִים, וְתָאִיר עַלְינָנוּ מִזְלָן שֶׁל
עֲשִׁירָות, וַיְהִי כָּל הַעֲשִׁירָות אַצְלְבֵית יִשְׂרָאֵל עַמְךָ הַכְּשָׁרִים
הַחֲפָצִים לְעַבְדָה בְּאַמְתָה, לְמַעַן יַתְגַּדֵּל וַיְתַקְדִּשׁ שָׁמֶךָ עַל יְדֵי זה
וּתְבַטְלֵל מִאַתָּנוֹ כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וְלִיְצָנוֹת הַבָּאִים מִפְרָה שְׁחוֹרָה,
וּתְבַטְלֵל הַלְיִצְנּוֹת שֶׁל כָּל הַחְזֻלְקִים עַל הַכְּשָׁרִים וְהַיְרָאִים, וְתַתְנוֹ כְּחַ
שִׁירְתְּגָבֵר לְבֵב חָכְם לִימֵין עַל לְבֵב הַכְּסִיל שְׁחוֹא מִשְׁמָאֵל, אֲשֶׁר מִשְׁם
כָּל הַלְיִצְנּוֹת שֶׁלָּהֶם, שְׁחוֹא שְׁחוֹק הַכְּסִיל, וּתְבַטְלֵל הַשְּׁמָאֵל לְגַבֵּי
הַיְמִין:

תעה: וְעַל יְדֵי הַיְמִין הַזֹּה תְקִים אֶת הַנּוֹפְלִים לְאַהֲבָות וַיְרֹאות
רָעוֹת, לְהַקִּים אֹתָם לְאַהֲבָות וַיְרֹאות קְדוֹשָׁות, וַיְמִין יַעֲבִיר
הַחַשֶּׁךְ מַעֲגִינֵיכֶם עַד אֲשֶׁר עֲגִינֵיכֶם יִרְאֵו גְּפָלוֹת, וַיְקִים מִהְרָה
מִקְרָא שְׁבָתוֹב: "כִּיִּמְיִצְאָתָה מִאָרֶץ מִצְרִים אֲרָאָנוּ גְּפָלוֹת"
וְתִמְשִׁיךְ עַלְיִ קְדָשָׁת פֶּסֶח תְּמִיד, וְתַעֲזֹר לְנוּ תְּמִיד לְסִפְר וְלַשׁוֹחֵן
בְּגַפְלָאַתִּיךְ וְתֹרַתְךָ הָאַמְתִּית, וְגַזְבָּה לְדִבְרָה וְלַגְלֹות תְּמִיד תָּוֹרָת
אַמְתָה, וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב: "תָּוֹרָת אַמְתָה הִיְתָה בְּפִיהוּ"
וְתַרְחָם עַלְינָנוּ וְתַזְשִׁיעָנוּ וְתַעֲזֹרָנוּ מִהְרָה לְהַעֲבִיר הַחַשֶּׁךְ שְׁבָפהּ פָּנִי

תֵהוּם, וְלֹהָאֵיר אֹור הָאֱמָת בְּעוֹלָם, עַד שִׁיחָה נִחְשָׁב בְּאַלּוּ בְּרָאנוּ
אֶת הָעוֹלָם:

תֵעוֹ: רַבּוּנוּ שֶׁל עֲוֹלָם הַשֵּׁם פֶה לֹאָלָם, תָנוּ לְנוּ פֶה לְשׂוֹחַ בַתּוֹרַתְךָ
וְגַפְלָאוֹתְיךָ הָאֱמָתִיּוֹת תִמְיד, "לִמְעֵן יִדְעָו דָזָר אַחֲרֹזָן בְגִים יִזְלָדוּ
יִקּוּמוּ וַיַּסְפְּרוּ לְבָנֵיכֶם" וְגַזְבָּה לְהַזְדִיעַ לְבָנֵינוּ וְלְבָנֵי בָנֵינוּ וְלְכָל בָנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם אֶת כָל מַעֲשָׂה ה' וְגַפְלָאוֹתְיוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה עָמָנוּ
מִיּוֹם יִצְיָאת מִצְרָיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְמוֹ שְׁכָתּוֹב: "זֶה דָעַתְּךָ
וְלְבָנֵי בָנֵיךָ" מֵלָא רְחִמִים זַכְנָנוּ אַזְתָנוּ וְאֶת כָל יִשְׂרָאֵל לְאֹור הָעִינִים
הָאֱמָתִיִים, לְהַסְתָּבֵל וְלִרְאֹת הָאֱמָת תִמְיד, וְגַבִּיט וְגַרְאָה גַפְלוֹת
ה', תִמְיד בָאֱמָת, גַל עִינִי וְעִינִי כָל יִשְׂרָאֵל וְגַבִּיט גַפְלוֹת
מִתּוֹרַתְךָ, אֲשֶׁר גַלְית עַל־יְדֵי צְדִיקִיךָ הָאֱמָתִיִים, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד
יָדָע גַפְלוֹת תּוֹרַתְךָ שְׁגָלוּ בְעוֹלָם וְעַל יְדֵי אֹור הָעִינִים יָעַלוּ כָל
הַבְקָשׁוֹת וְהַתְחִנּוֹת אֲשֶׁר אָנוּ מִתְפָלִילִים אֶל הַבֵּית הַמִּקְדָשׁ וְעַל יְדֵי
זֶה תַעֲזִיר הַגָּאֵלה הַתְלִוִיה בְלָב, כְמוֹ שְׁכָתּוֹב: "כִי יוֹם נָקָם בְלָבִי,
וְשִׁנְתָ גָאוֹלִי בָאָה" וְעַל יְדֵי זֶה תִבְטַל מַאֲתָנוּ שָׁאוֹר וְחַמֵץ שֶׁל יִצְרָאֵר
לְבָנָה אָדָם רָע שְׁגַשְׁאָר לְנוּ מִגְעוּרָנוּ, אֲשֶׁר זֶה הַשְׁאָר וְהַחַמֵץ
שְׁבָלָב, הוּא הַמְסִית אֶת הָאָדָם לְהַרְהָר אַחֲר תַלְמִידִי חַכְמִים
שְׁבָלָב וּלּוֹמֵר זֶה גָאָה וּזֶה לֹא גָאָה וְעַל יְדֵי זֶה חָלַק לְבָנָנוּ, וְגַעֲלָמָנוּ
מַאֲתָנוּ הַשְׁבָעִים וְשִׁנְיִים צְדִיקִים שְׁבָדוּרָנוּ, וְאַין אָנוּ יוֹדָעִים בְכֻרוֹר
אֶחָד מֵהֶם רְחִם עַלְינוּ לְמַעַנְךָ וְתִסְיר וְתִבְעַר וְתִבְטַל מַאֲתָנוּ הַשְׁאָר
וְהַחַמֵץ שְׁבָלָב, עד שְׁגַזְבָּה לְהָאָמִין בְכָל הַצְדִיקִים וְלְבָלִי לְהַרְהָר
אַחֲרֵיכֶם בָלָל, וְלֹא לְעַשׂוֹת שָׁום חָלוֹק בְינֵיכֶם בָלָל, רַק כָלָם יִהּוּ
גָאִים וְאַהֲבוּם וַיִּקְרִים בְעִינֵינוּ מַאֲד וְעַל יְדֵי זֶה גַזְבָּה
שִׁיתְלַחַב לְבָנָנוּ בְלִמּוֹד הַתּוֹרָה בְשַׁלְהֹבִין דָרְחִימֹתָא וּמִים רַבִּים
שָׁהֶם אַהֲבּוֹת וַיַּרְאֹת חִיצׁוֹנוֹת "לֹא יוּכְלוּ לְכִבּוֹת אֶת הָאָהָבָה

ונְהֶרְוֹת לֹא יִשְׂטַפּוּה", וְעַל יְדֵי אֲהָבָה הַזֹּאת תִּכְפֹּה הַשְׁכִּינָה בְּכֶנֶּפֶיהָ עַל דְּמָהוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלַׁטוּ עֲלֵיכֶם זֶרֶע מְרוּעִים שֶׁהָם מֵי הַמִּבּוֹל, וַתַּעֲזֹר לִי שְׁאַתְּבִּישׁ בְּעַצְמֵי עַל רַבּוֹי פְּשֻׁעָיו וַעֲזֹנוֹתִי הַגְּדוּלִים, שְׁפָגָמָתִי גַּדְּךָ הַרְבָּה עַד שְׁאַרְגִּישׁ שְׁגַשְּׁפָכִין דָּמֵי בְּקָרְבֵּי מְגַדֵּל הַצָּעֵר וַהֲבוֹשָׁה, עַד אֲשֶׁר הַשְׁכִּינָה תִּכְפֹּה בְּכֶנֶּפֶיהָ אֶת דָּמֵי הַגְּשַׁפְכִין בְּאֲהָבָה הַקְדוֹשָׁה וְעַל יְדֵי זה יִתְכּפּוּ פְּשֻׁעָי מִמְילָא כִּי "עַל כָּל פְּשֻׁעִים תִּכְפֹּה אֲהָבָה", וַתִּמְחַל וַתִּסְלַח לִי עַל כָּל חַטָּאי וַעֲזֹנוֹתִי וַפְּשֻׁעָי בַּמְחִילָה גַּמוֹרָה בְּאַמְתָה עַל יְדֵי אֲהָבָה הַקְדוֹשָׁה הַזֹּאת: